

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 4. ОКТОБРА 1898.

Број 35.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НА ЗНАЊЕ

Општина је београдска уступила пренос мртваца Биљану Вуковићу и Кости Нешићу оvd. по погодбама, које су у овом уговору изложене. Према томе, нека се грађани изволе обратити именованима за мртвачка кола, кад им иста затребају.

Ради бољег обавештења грађана излаже се овде у целини:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ:

ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

и,

БИЉАНА ВУКОВИЋА и КОСТЕ НЕШИЋА
О ПРЕНОСУ МРТВАЦА РАДИ САХР. У БЕОГРАДУ.

На основу решења одбора општине Београдске од 22. јануара, 1898. године, АБр. 751 и решењима од 13. маја, АБр. 3179 и 5. августа, АБр. 3988 од 1898. г.

Општина Београдска закључила је овај Уговор о преносу мртваца ради сахране у Београду са Биљаном Вуковићем и Костом Нешићем, оvd. на следећи начин:

I. Општина Београдска уступа гореименованим: Вуковићу и Нешићу вршење преноса мртваца у Београду, ради сахране,

до гробља за време: од 19. септем. 1898 г. па до 19. септембра 1901. год. под овим погодбама:

1. Да су именовани дужни сваког умрлог, без разлике вере, на својим колима пренети до гробља и за то наплатити таксу предвиђену тач. 17. овог уговора. Сиротне, пак, дужни ће бити пренети без икакве награде — бесплатно — кад се за њих поднесе увера, или акт Суда општинског о томе, при чему уговарачи Вуковић и Нешић неће моћи противно доказивати, но безусловно пренос бесплатно извршити.

Гроб издат за каквог умрлог из почасти, неће значити да је покојник сиротног стања и у том случају уговарачи Вуковић и Нешић имају права користити се наплатом прописне таксе. Но, ако је умрли у истини сиромаш и њега ће бесплатно пренети до гробља.

2. Да су дужни без икаквог изговора уредно извршити пренос сваког мртваца до гробља без обзира на то: да ли је исти или његова фамилија у стању одмах положити прописну таксу за пренос или не.

3. Уговарачи Вуковић и Нешић морају имати увек: шестора мртвачка кола за сарану и пренос мртваца; три затво-

рена и један отворен фијакер, — сваки са по четири седишта; довољан број коња и служилаца и запрежни материјал — све у исправном стању.

Сав овај возни материјал има бити још и угледан и солидно направљен, иначе, Суд општински, наредиће да се све доведе у ред, те да одговара пијетету и ономе, зашта је намењен.

По указаној потреби Вуковић и Нешић биће дужни на захтев општине Београдске у року од месец дана овај возни материјал повећати, и, ако то не хтедну учинити, општина ће на њихов трошак то извршити и од њих наплатити из кауције положене без икаквог суђења и парнице, а они ће дужни бити у року од 10 дана, после те наплате, кауцију у колико треба допунити.

4. Кола за сарану имају бити пред станом покојниковим на 15 минута раније, него што је од надлежног свештеника за сарану на посмртној лекарској листи назначено. Да им је смртни случај обзнањен и да им је одређено време саране стављено до знања, потписаће се на тој листи један од њих двојице или њихов заступник.

Листу ће им подносити на потпис или

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

• Мото: „...*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“....
Salust. Coni. Cat. cap. I.
.... „Драгутинова је влада била без осивога и свежине“....
Ист. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ и Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

А.

ДРАГУТИН КАО ПРЕСТАНАСЛЕДНИК

(до 1276)

I

РОДИТЕЉИ КРАЉА ДРАГУТИНА.

Чија је син Драгутинов отац? — О имену његову. —
Чија је кћи Драгутинова мати? — О имену њеном? — Побожност и хуманитарност Драгутинових родитеља.

У нашој је данашњој историској литератури одавно утврђено: да је Урош I Велики био син Првовенчаног Краља и да је, пореметив већ поремећени природни ред наслеђа у династији Неманића, насилно дошао на српски краљевски престо. Али, српски историски споменици у томе, да је

Урош I Велики син Првовенчаног Краља, не слажу се.

Архијепископ Данило II узима, да је Урош трећи син Првовенчаног Краља¹⁾. То исто потврђују и старији српски летописи („родослови“), па шта више и Руварчев Родослов, који и у ортографији и у релацијама показује неке знаке оригиналности и усамљености.²⁾

Неки, пак, летописи, особито млађи, не слажу се са старијим летописима. Они краља Уроша називају *унуком* Првовенчаног Краља или *синовцем* синова Првовенчаног Краља „*анџин*“, „*анџпсџин*“, = *ἀνεψιός*)³⁾.

Изгледа, да је сва пометња ових летописа у томе, што они узимају да је Првовенчани Краљ имао сина *Стефана*, који

¹⁾ Дан. Жив. стр. 4, 7.; Ив. Павл. Жит. 161.

²⁾ Љ. Стој. Спом. III стр. 94, 105—108. — Шаф. Рамат. Let. 51, 69.

³⁾ Љуб. Стој. Спом. III стр. 98, 100, 138, 150. — Шаф. Рамат. Let. стр. 60. — Гласн. 53 стр. 36, 55. — Гласн. XI. стр. 146. — Star. XIII стр. 177. — Дан. Рјечн. I стр. 10. — Као прототип тих непоузданих споменика, послужило би Врхобрезнички Летопис (Млађи): Св же Стефанъ, Првовѣнчани краљ, св своєю соупружницею, дштерю цара Алеѣа роди д. сыны, имъ же имена соутъ сѣа: Радославъ, Владиславъ, Стефанъ, Предиславъ.. Стефанъ, сынъ Првовѣнчаному Краљу, роди сына и нарече име емоу Бѣла Оурошь... Св бѣсть прѣви Оурошь, храпави краљ.... Љ. Стој. Спом. III стр. 100. — Гласн. III страна 36.

би био отац Урошу Великоме. Да пак ти летописи са свим греше, поред поузданих старијих летописа и Данила, доказ је и то, што се Урош сам назива *сином* Првовенчаног Краља.¹⁾

Краљ је Урош назван у споменицима најразличитијим именима: *Великим Краљем*, *Првим Урошем*, *Храпавим Краљем*, *Стефаном*, *Белим Урошем*, *Драгославом*, *Сарашиним Краљем*, у једној прилици и *Абави-им Краљем*. Пахимер га, пак, назива *Οὐρεσις-ом*.²⁾

Чија је кћи била Јелена, Драгутинова мати, у том питању и споменици и историци нису једногласни. Данило вели, да је Јелена била богата, славна и царскога рода а франачке народности (Францускиња). Данилу се придружује Бранковић, називајући краљицу Јелену кћерју франачког краља. Тривошац, Рајић и Видаковић узимају, да је она била кћи Балдуина II, последњег

¹⁾ Дан. Жив. стр. 4, 7. — Ив. Павл. Жит. стр. 164. — Љ. Стој. Спом. III стр. 8. — Дим. Аврам. Опис. дрвн. у Св. Гори, стр. 18, 19, 23, 24.

²⁾ Дан. Жив. стр. 7. — Павл. Жит. стр. 165, 166. — Шаф. Рамат. Let. 51, List. стр. 60, 69. — Љ. Стој. Спом. III стр. 94, 98, 100, 105, 125, 130, 145, 150. — Гласн. LIII стр. 53. — Пахим. бон. изд. од 1835. г. lib. III cap. 6, стр. 350—352. — Рајић, Ист. II стр. 453. — Абави-им краљем назван је у Бранковића и Пејачевића („*Abavi seu hrpavi kral*“). Ср. Архив за југ. ровј. књ. III стр. 11—12. — Гласн. LIII стр. 53. — Пејач. Hist. Serv. стр. 197. — Дан. Рјечн. III стр. 16¹⁾, 170, 184, 378, 379, 428; I стр. 96.

сродник или пријатељ покојников и то, ако је могуће, на три сахата раније.

5. Вуковић и Нешић, или њихов заступник, морају увек и непрекидно бити у своје стану за пријем налога, а овлашћеника — заступника — дужни су обзвнати суду општине и грађанству као и промену.

6. Ако се у стану не нађе ни један од њих, ни њихов заступник, па се то достави суду општинском на 2 сата пред сарану, општински ће Суд са својим људима, а на колима и коњима Вуковића и Нешића, извршити пренос мртваца ради саране, а над њима изрећи казну ниже потписану и никакав изговор за оваку неуредност неће се примити.

7. Изговор Вуковића и Нешића да сарану не могу извршити, што су им кола или прибор покварени; коњи болесни или их немају довољно, или иначе ма због чега другог, неће се ни у ком случају примити и Суд ће над њима изрећи казну и извршити сарану онако, како за најбоље нађе и на трошак њихов.

8. У случајевима, кад буде више сарана, него што Вуковић и Нешић имају кола, једна ће сарана другу сачекати. Наредба ће о томе следовати од општинског суда, који ће о томе кога треба известити.

9. Све наредбе државних и општинских власти, они су дужни тачно и без изговора извршавати. У противном казниће се, а Суд ће општински о њиховом трошку наредбе извршавати.

10. Казне су ове:

а. За задоцњени долазак на сарану 20 динара;

б. Кад са неуредним возним материјалом дође да сарану изврши 30 динара;

в. Ако се због тога у сред пратње догоди ма каква непријатност 100 динара;

г. Ако се због тога сарана обустави 200 динара;

д. Ако не буде у стану ни Вуковића ни Нешића ни заступника њиховог, да им се сарана обзнани, са 50 динара;

ђ. Ако се буду устезали да сарану

бесплатно изврше — 50 дин., у случајевима тач. 1. под I.

е. Ако никако неће да је бесплатно изврше, те због тога сарана одложена буде, 100 динара;

ж. Ако због поквареног материјала, или немања коња, или немања слугу, не буду могли на време сарану извршити 100—300 динара.

з. За њихово непристојно и опорно понашање и њихових слугу према сродницима за време саране од 20—100 дин.;

и. Ако послуга буде у неуредном оделу да се уговорачи казне са десет до 20 динара.

11. Све ће ове казне изрицати и уговорачима Вуковићу и Нешићу саопштавати Суд општински у року од 3 дана. Против изречене казне, они ће се моћи жалити само управи вар. Београда у року од три дана по саопштењу. Решење Управно одмах је извршно и казна ће се наплатити из њихове кауције.

12. Изречене и извршене казне извршиће Суд општински из њихове кауције у корист општинске касе а они су одговорни лично за све неуредности било њихове сопствене, било њихових слугу и заступника.

13. Достава кмета, општинског лекара и службеника и сродника покојниковог потпун су доказ за кривицу уговорача Нешића и Вуковића и њихове послуге.

14. Возиоци ће за пренос мртваца, осем сиротних, (чл. 1.) наплаћивати следећу таксу:

а. За проста мртвачка кола са 2 коња 10 динара;

б. За кола са ангелима са 2 коња 14 динара;

в. За стаклена кола са 2 коња 24 дин.;

г. За парадна кола са 4 коња 60 дин.;

д. За дечија кола са 2 коња, у којима да буде и места за свештеника, 8 динара.

Уза свака мртвачка кола дужни су дати бесплатно фијакер за свештеника.

Кад се употребе кола под б. в. и г. и послуга мора бити униформисана; крој

униформе поднеће се Суду општинском на одобрење, а број послуге за сарану одређује се овако: за кола са два коња: један служилац за мртвачка и један за фијакер. За кола са четири коња: три служеоца за мртвачка кола и један за фијакер. Ако ко захте преко овога и већи број служилаца, он ће засебно и платити.

15. У случају, кад би јевтинија кола била заузета другом пратњом и кад би због краткоће времена немогуће било сачекати, да се иста кола врате за времена, то ће уговорачи Вуковић и Нешић бити дужни без изговора дати скупља кола по одређеној такси без икакве доплате, иначе ће бити кажњени са 100 динара.

16. За тачно извршавање овог уговора и за извршавање горе речених казни, возиоци су дужни, приликом закључка овог уговора, положити Суду општ. Београдске кауцију од 3000 динара у вредећим папирима. Њу ће они попуњавати у готовом новцу, увек у онолико, у колико се казнама буде умалила у року од 10 дана, иначе ће Суд општински егзекутивним путем из њиховог имања поунити.

17. Вуковић и Нешић неће се моћи одрећи овог уговора за време његова трајања, нити исти на другога пренети без одобрења општинског суда. На 6 месеци пре истека овога уговора, дужни су да суд општине писмено известе, да ли желе, или не, уговор продужити.

О овоме ће одбор општински донети своје решење и њега саопштити у року од месец дана.

Не откажу ли на време уговор или не изјаве на време да га желе продужити, или ако не следује у одређеном року решење одборско о продужењу овог уговора, сматраће се да је исти продужен још за годину дана.

18. Општина задржава овим уговором право да овај уговор откаже уговорачима Вуковићу и Нешићу у свако доба, без икакве накнаде у овим случајевима:

а. Кад државна надзорна власт увиди да уговорачи Вуковић и Нешић не испу-

више, с Богоматером. Нема сумње да ово силно Данилово одушевљење и хипербола у упоређењу не долази отуда, што је, можда, она била Данилу II наклоњена, потпомагала га и одликовала још ранијих година.¹⁾

Краљ Урош са краљицом Јеленом имао је два сина: Драгутина и Милутина.²⁾

II

Драгутиново рођење, детињство, васпитање. Последике Драгутинова васпитања. — Драгутиново достојанство. — Увођење Драгутина у јавне послове. — Драгутин на турниру једном. — Драгутиново име у потпису једног уговора мира. — О имену Драгутинову.

Урош I Велики у првом браку имао је једну кћер. У другом, пак, с Францускињом Јеленом био је пресрећан: Јелена му роди наследника, коме се, по речима архијепскопа Данила II-ог, обрадоваше и родитељи и цела Српска Држава. И његови болећиви родитељи, који су му се тако јако обрадовали, дадоше му име Драгутин, име, у коме су спојили сву своју нежну

¹⁾ Дан. Жив. стр. 5, 7, 60, 68, 69, 73, 75, 79, 87, 88. — Ив. Павл. Жит. стр. 164.

²⁾ По Пејачевићеву сведочанству (Hist. Serv. стр. 218) Орбини узима да је Урош I имао четири сина: Драгутина, Предислава, Милутина и Стефана. То се исто узима и у коментарима Качићева Razgovora Ugodnoga Naroda Slovenkoga (Дубр. едн. од 1861. год стр. 50—52.

латинског цара у Цариграду. Неки, пак, летописи, особито млађи, називају је кћерју мађарског краља. Г.г. Ковачевић и Јовановић веле у својој историји да је Јелена била „од француске владалачке куће“. Г. Стојан Новаковић усваја Данилов исказ, да је краљица Јелена била: „отъ плавни царьска, отъ рода же фромъжска“. Др. Ник. Крстић и К. Мандровић веле да је рођака Балдуина II-ог. Мајков, да је „немачког рода“. Убавкић, да је „францускиња од царског рода и врло образована“. Милаковић да је кћи Балдуина II-ог. Пејачевић и Бранковић је називају кћерју франачког краља („*Francorum regis filia*“) и т.д.¹⁾

Ствар, пак, о пореклу краљице Јелене овако регулише г. П. С. Срећковић:

Краљица је Јелена по оцу своје од франачке породице *de domo Chieriz*. Француском краљу Људевиту IX. била је сестра од тетка, а Балдуину II. нека рођакиња.

Она је најпре, по Балдуинову настојавању била намењена икониском султану у харем, као залога мира и савеза између Балдуина и тог икониског султана. А када, пак, никејски император Ватације уништи тај савез, Балдуин ступи у преговоре са српским краљем Урошем и да му Јелену, своју рођакињу за жену.¹⁾

Јелена је носила титулу: „*Regina de Zetae, hoc est Mysiae Inferioris, in partibus Albaniae*“. У нашој је историји позната под именом „*Брњачка Краљица*“. Иначе је она називана: **Јелена, Јелџна, Јела, Јелача, Ђелена, Helena, Helena Francica**.²⁾

Драгутинови родитељи својој побожности давали су уобичајени средњовековни израз: у грађењу и обдаривању манастира, у наклоности наспрам цркве и свештенства. Краљ је Урош подигао манастир Сопћане и Данило јако истиче његову побожност, преданост вери, богобојажљивост. Краљица је Јелена била врло лепа, побожна, потпомагала сиротињу и немаштину, „ниште и убоге“, обдаривала цркве и манастире и њихове служитеље, (по Тронушцу) подигла неке манастире. Данило о њој с великим одушевљењем говори и упоређује је, шта

¹⁾ Срећк. Ист. II стр. 132.

²⁾ Срећк. Ист. II стр. 132. Дан. Речн. III стр. 517. Пејач. Hist. Serv. стр. 199.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 8, 58. — Павл. Жит. стр. 165. — Гласник ЛШ стр. 55. Архив Кук. књ. III стр. 11. — Гласн. V стр. 49. — Гласн. ЛШ стр. 36—37. — Гласн. IV (XXI) стр. 239. — Љуб. Стој. Спом. III стр. 100. — Шаф. Рамат. Лет. стр. 60. — Ковач. и Јован. Ист. стр. 93 изд. 1895—1896. Ст. Новак. Срби и Турци XIV. и XV в. стр. 62. — Крст. Ист. стр. 48. — К. Мандр. Илустр. истр. стр. 92. — Мајк. Ист. стр. 29 — Убавк. Ист. стр. 109. — Милак. Ист. Црне Горе, стр. 21 — Рајић. Ист. II стр. 478. — Видаков. Ист. I стр. 107. — 108—Пејач. Hist. Serv. стр. 214, 216—217

њавају дужност, коју овим уговором на себе примају.

6. Кад они буду толико кажњавани, да се из њиховог имања кауција више допунити не може.

19. У случају чл. 21- под а, кауција ће им пропасти у корист општинске касе без икакве парнице, а њихов материјал општина одузети и њиме се бесплатно служити до год се не снабде са довољним средствима за пренос мртваца.

Тај возни њихов материјал неће бити општина дужна откупљивати, али ће коње, док се њима служила буде, о своме трошку ранити, а таксу у своју корист наплаћивати.

20. Вуковић и Нешић дужни су откупити сва општинска мртвачка кола са прибором, по процени, коју ће извршити одређена комисија решењем одборским од 22. Јануара, 1898. год. АБр. 751. у коју ће ући и један проценилац од стране уговорача г.г. Вуковића и Нешића и исплатити општини процењену вредност овако: једну четвртину да положи одмах, а остале три четвртине да исплате у месечним ратама за једну годину дана.

21. Општина Београдска задржава право преноса до гробља оних мртваца, који су услед заразних болести умрли, која се сарана врши сходно особеним санитарским правилима.

Пренос оваквих мртваца они ће моћи вршити само према писменом одобрењу надлежне санитарске власти и општинског суда онако, како наредба гласила буде.

22 Овај уговор неће сметати да и други грађани врше пренос мртваца по одобрењу општине, нити крњити општини право, да и са другим лицима овакав уговор, а под истим условима, закључи.

У том случају бесплатан пренос мртваца вршиће сви уговорачи (сопственици мртвачких кола) подједнако и онако, како суд општински наредио буде, према овоме возни материјал моћи ће се, ако Вуковић и Нешић захтевали буду, умањити, — за-

пита ће наредба суда следовати, без које неће се смети материјал умањити.

II. У овој цели начињена су три равно гласна уговора, од којих ће један бити код општине Београдске, други код уговорача Вуковића и Нешића, а трећи код Управе вар. Београда.

Трошкови око потврде уговора пашће на терет уговорача Вуковића и Нешића.

Овај ће се уговор обзнанити грађанству и свакоме кварту по један препис послати.

АБр. 5770. Септембра 1898 године у Београду,

Уговорачи:
За општину Београдску
председник:

Н. Д. Стевановић с. р.

Биљан Вуковић с. р.

Коста Нешић с. р.

Да су општина Београдска с једне и г.г. Биљан Вуковић и Коста Нешић оvd. које потписати лично познаје, овај уговор, који су између себе лично закључили и на оверу поднели, у свему за овај пред влашћу признали — кв. варошки по сравању и наплати таксе тврди.

№ 8102

19. Септ. 1898 г.

Београд.

За члана кв. варошког
писар,

(М. П.) С. М. Пошовић с. р.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

17. Септембра 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда: г.г. В. Рајић, Ст. Ивковић и Коста Симић, од одборника били: г.г. Др. Стеван Марковић, Др. Јазаревић, М. Савчић, Евг. М. Чоловић, Голуб С. Јавић, Дамјан Стојковић, Глиша Стојановић, Стеван Максимовић, Васа Николић, Б. Дмитријевић, Ј. М. Јанковић, Н. И. Стаменковић, Ризнић, Др. Леко, Р. Драговић, Стеван Миљковић, Милутин Ј. Марковић, Д. М. Ђорђевић, Милован Миленковић, Милан Арсенијевић, С. Ј. Авријел.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Септембра 1898. г. и примљен је без измена.

1271. год. угарско-хрватски краљ Стефан V закључио са чешким краљем Отокарем II. У том се писменом уговору мира у потпису спомиње поред имена краља Уроша и име Драгутиново са атрибутом *junior rex Serviae*¹⁾

Још у једној свечаној прилици на неколико година пре тога, налазимо Драгутину уз раме његова оца.

Угарски краљ Бела IV надао се, да ће спријатељење са Отокарем II бити залога Пожуњског Мира. С тога он испроси за свог млађег сина Белу, хрватског бана, Кунигунду Бранденбуршку, нећакињу Отокара II. Светковину венчања са турниром, о чему се толико припремала оба двора и у напред разглашавало, била је 1264 г. 5 Окт. по новом на лепом месту, на утоку Финаве у Дунав, три миље ниже од Беча. Међу сјајно одевеним витезовима и ле-

¹⁾ Сам потпис тог уговора мира илуструје међународне појмове ондашњих Арпадовића, који су се врло брижљиво потписивали: *Dei gracia Hungarie, Dalmaciae, Croaciae, Ramae, Serviae, Galiciae, Lodomeriae, Comaniae, Bulgariaeque reges* итд. итд.

У том се потпису, поред многог којегчега спомиње и: *Urosium regem Serviae et Stephanum filium eius, juniorem regem Serviae, generum nostrum*....

Види и ср. Theiner Mon. Hung. I стр. 303. — J. В. Ткачић: Mon. hist. lig. reg. civ. Zagr. etc. Vol. I Zagr. 1889. стр. 56, 108. Thein. Mon. Hung. I стр. 244, 295, 300 итд. — Кук. Ark. св. VII стр. 19—21. — Пејач. Hist. Serv. стр. 221—222. — Klaič Povj. Bosne стр. 86.

II

Одборник г. Стеван Максимовић примећује, да би добро било, да се може стока продавати и у остале дане а не само уторником и петком.

Председник је изјавио,

да је одбор ова два дана одредио за марвени трг у Београду, а ако ко дотера и у друге дане стоку, — трг му неће бити затворен.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 6344, 6412, 6357, 6385, 6615 и 6616, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Светозар Гавриловић бив. чиновник монопола, доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати: Мирко — Марко Стевановић — Тиквић, коцкар Марко Томајек бив. писмоноша, Василије Нешовић бив. чувар осуђеника, Владимир Алексић келнер и Стоја жена Спасе Вељковића оvd. таљигаша.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 2666 2678, и 2751, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Јовану Б. Мирковићу бакалину, Д-ру Стевану Марковићу за Ђорђа Папанаска и Д-ру Славку Ј. Грујићу могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

V

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Септ. о. г. АБр. 6410 одредио цену лебу од 23 паре по килограму а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 1087 грама, пошто је цена жити за прошлих 15 дана била 14 динара.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VI

Председник извештава одбор, да се одборска комисија са проценом, одређеним од Б. Вуковића и К. Нешића, проценила ствари што се имају уступити Вуковићу и Нешићу и то: 4 маске

родитељску љубав, своју наду, своје јаке религиозне осећаје.¹⁾

Према ондашњем начину васпитавања и савременом духу, Драгутин, о коме су се родитељи тако јако бринули, и није могао друкчије васпитање добити, до чисто религиозно. Поред његове мајке, чију просвећеност и хуманитарност тако јако истиче архијепископ Данило, учитељи су му били калуђери. Велика родитељска љубав и попуштања, учинила су Драгутина човеком слабом, несамосталним и врло повољивим страним саветима и утицајима; а религиозно васпитање оставило је дубоки траг у његовој души: Он је благ, тих, побожан и, шта више, аскет, прави бигота. И то религиозно васпитање, које је на себи носило потпуни песимистички карактер у духу Хришћанске Религије, главни је мотор, као што ће се то доцније видети, у неким његовим одлукама, корацима и раду његову.

Када је Драгутин дорастао, краљ му је Урош дао титулу *Млађи Краљ*; почео га уводити у државне послове; у свечаним приликама давао му место и уважење достојно једног краљевског престолонаследника. Да је ово све доиста било, налазимо потврде у потпису уговора мира, који је 25. Јунија

¹⁾ Дан. Жив. стр. 11—12. — Павл. Жит. стр. 165—166.

пим и поноситим дамама уз краља Белу били су и Урош и његови синови Драгутин и Милутин.¹⁾ Ту су Урошеви синови имали прилике да се упознају са западњачким витешким забавама, којих је било и у наше средњевековне властеле.²⁾ Ту су се, можда, западне даме чудиле кожиху и простом народном оделу Уроша I-ог; симпатисале мирном и сањалици Драгутину, а одушевљавале се дрским и поноситим Милутином.

Пре него што бисмо завршили ову главу, мислимо, да је овде најприродније место проговорити штогод о имену краља Драгутина.

Данило Драгутина редовно назива краљем *Шефаном*, а на крштењу, вели архијепископ Данило, добио је име *Драгушин*. Неки га летописи називају и *Шефаном* и *Драгушином*, а неки или само *Драгушином* или само *Шефаном*.³⁾

(Наставиће се)

¹⁾ Т. Смић. Повј. Нрв. I стр. 358—359. Смићкилас врло лепо описује ту свечаност. — Sayous. Hist. des Hongrois I стр. 277, 284—285. —

²⁾ Ст. Новак. Ст. Срп. Војска стр. 97—111.

³⁾ Дан. Жив. стр. 11—12 итд. — Ив. Павл. Жит. 165—166 и тд. — Љуб. Стој. Спом. III стр. 94, 100, 103, 105, 125, 139, 150. — Шаф. Рамат. Let. стр. 52.

3 мртвачка кола, 5 пари старог одела за кочијаше, 4 капе са ширитима за кочијаше; 2 капе црне за кочијаше, 8 перјаница црних за коње и један стари капут са ширитом за кочијаша и напла да све ове ствари вреде три хиљаде и три стотине динара у сребру.

По прочитању те процене, одбор је решио, да се по истој процени уступе побројане ствари Вуковићу и Нешићу за три хиљаде и три стотине динара у сребру и да се према уговору исплате.

VII

Председник извештава одбор, да је законом од 23. Јула о. г. укинута право општине београдске да наплаћује акциз на пиће, и да је еснаф механско-кафански, који је ово право држао под закуп, поднео молбу, да му се врати кауција коју је положио за овај закуп.

По саслушању овога и по прочитању те молбе АБр. 6345, одбор је решио,

да се кауција положена за закуп акциза врати еснафу механско-кафанском, пошто се од еснафа наплати сва закупна цена до дана, када је ово право општинско престало, према закону.

VIII

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво довршило преглед рачуна општинских за 1897. год. и да је поднело извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 6164, одбор је на предлог одборника г. М. Арсенијевића решио,

да суд општински одмах предузме кораке, да се све примедбе, у овом извештају поднесене, изврше и да узме одговор од свију оних општинских органа, који су према овом извештају неправилно радили, па да суд у року од месец дана поднесе одбору извештај о учињеном. Рок овај да се рачуна од 24. Септ. о. г. а ако се у томе року не може све да изврши, да се од одбора тражи продужење.

IX

Председник извештава одбор, да је општина експропришући имање наследника Хади Ристе Поповића за регулацију, остала дужна за ово имање 48.000 дин. и да је једна од обвеза издатих на 10.000 дин. којој је рок прошао, поднета на исплату, има већ више од месец дана и да притежаоц њен тражи пошто по то исплату иначе ће употребити закона средства. Па како у регулационом фонду нема новаца, пита одбор одакле да се плати ова сума.

По саслушању овога и по прочитању молбе Аврама Левија, овд. мењача, пријемника права сопственика исправе, АБр. 6205, одбор је решио,

да се ова сума у 10000 дин. исплати из привремене позајмице од 1.000.000 дин. која је раније одобрена за исплату општинских привремених дугова а на терет регулационог фонда.

X

На предлог суда општинског АБр. 6206, одбор је решио,

одобрава се кредит до пет стотина и тридесет и шест динара за оправку општинских кантара, у колико не стигне сума буџетом одобрена за ову годину на ову потребу. Кредит овај да падне на терет буџетске партије за општинске зграде и школе.

XI

По прочитању понуде старалаца масе пок. Јов. Антуле АБр. 5360, да општина откупи имање масено на углу Босанске и Краљевића Марка улице за школску потребу, одбор је одлучио,

да се ова понуда упути на оцену и извештај истом оном одборском повереништву, које је одређено за понуду масе пок. Боже Теловића и осталих.

XII

Председник извештава одбор, да је Српско друштво за клање и прераду стоке, пристало на текет уговора. како је одбор општински решио и према томе више ништа не стоји на путу, да се овај уговор потпише и потврди.

По саслушању овога и по прочитању целокупног текста уговора и друштвеног акта АБр. 6227, одбор је решио,

да овај уговор са Друштвом за клање и прераду стоке потпишу у име општине председник и деловођ одбора и да се исти објави у општинским новинама.

XIII

Председник објављује да су на дневном реду за решавање: примедбе главне контроле на рачуне трошаринске, понуда Косу-а и Мариновића за зајам и извршење радова, извештај комисије о понуђеној кући.

Одбор је одлучио,

да се сва ова три предмета одложе за другу коју седницу.

XIII

По прочитању молбе Драге Ђорђевић управитељке школе за женске радове, АБр. 6348, којом моли за новчану потпору, одбор је после поименичног гласања са 21 гласом против 3, решио,

да се ова молба одбаци.

XIV

Председник износи одбору на решење извештај комисије о уступању општинског земљишта Друштву велосипедском за грађење модернога велодрома.

По прочитању тога извештаја АБр. 6333 одбор је после поименичног гласања са 13 гласова против 11 решио,

да се у овом извештају означено земљиште на тркалишту уступи Друштву велосипедском на бесплатно уживање за грађење велодрома под погодбом, да га општина може у свако доба, без икакве накнаде друштву, узети натраг чим јој исто буде затребало. А уживање може трајати највише двадесет година.

XVI

Председник саопштава одбору, да према уговору истиче Управнику општинске трошарине г. Милану Симићу, рок службовања 1. Јануара 1899. год. и да ће се у првој седници за овом о томе решавати.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење.

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће следеће лицитације и то:

На дан 6-ог октобра о. г.

Лицитацију за давање под закуп општинске куће у улици „скадарској“ бр. 15. која има пет засебних квартира са подрумом и шупом.

Закуп почиње 1-ог Новембра т. г.

Кауција се полаже у 100 динара.

На дан 7-ог Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп општинске куће у улици „Краљице Наталије“

(Абаџијској) бр. 20. која има пет соба, са подрумом.

Закуп почиње 1-ог Новембра т. г.

Кауција се полаже у 100 дин.

На дан 8-ог Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп два општинска дућана у „дубровачкој“ улици под читаоницом до Саборне цркве,

Кауција се полаже у 100 дин.

Закуп почиње од 1 Новембра т. г.

На дан 9. Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп подрума под школом код Саборне цркве, који се може употребити за оставу пића, а и за магацин. Закуп почиње 1-ог Новембра тек. год.

Кирија се плаћа годишње у напред.

На дан 10 Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице код „Текије“ до Глав. полиције. Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње од 1-ог Новембра т. г.

На дан 12. Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице звана „Пивни извор“ у „Дубровачкој“ улици. Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње 1 Децембра т. г.

Лицитација ће се држати у економском одељењу општине означеног дана почев од 2 сата по подне, где се могу видети ближа извешћа и услови сваког дана.

АБр. 6887. Од суда општине београдске 30. Септембра 1898. год. Београд.

О Б Ј А В А

На основу одобрења господина министра народне привреде од 15. септембра ове године ПБр. 6013 општина грочанска држаће тродневни панађур у дане 6, 7 и 8 Октобра ове године.

На овоме панађуру поред стоке продаваће се и сви ово-земаљски производи законом дозвољени.

Суд ово-општински објављује овај панађур привредницима и трговцима ради знања.

Од стране суда општине грочанске 22. септембра 1898. године Бр. 2186. Гроцка.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамаљски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0-25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магацином — — — — — 0-70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1-50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0-20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магацином — — — — — 0-60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — 1-— д.

Од суда општине београдске 23. августа 1892 год. АБр. 9449.